

I U 1183/2015-19

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	19 -10- 2016	Sig. znak: 0906
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-86/2015/15		

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnika in višja sodnica mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter dr. Boštjan Zalar in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maše Hribar, ki je v zadevi poročala, in višje pravosodne svetovalke Adriane Glažar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: DRI UPRAVLJANJE INVESTICIJ, DRUŽBA ZA RAZVOJ INFRASTRUKTURE, d.o.o., Kotnikova ulica 40, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-86/2015/7 z dne 29. 7. 2015,

na seji dne 12. oktobra 2016

SKLENILO:

- I. Tožba se zavrže.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijski pooblaščenec kot tožena stranka je z izpodbijano 1. točko izreka v uvodu navedene odločbe pritožbi prosilke delno ugodil in odločbo tožeče stranke družbe DRI upravljanje investicij, d.o.o., št. 114-2/15-Z z dne 12. 2. 2015 delno odpravil ter odločil: Organ je dolžan prosilki v roku 31 dni od vročitve te odločbe posredovati elektronsko kopijo sklepa Javne agencije za železniški promet št. 37560-10/2013 ZP 25 – 03205 z dne 25. 3. 2014 in št. 37560-10/2013 ZP 59 – 03205 z dne 5. 5. 2014. Odločitev je utemeljil na ugotovitvi, da je tožeča stranka kot izvajalec javne službe in nosilec javnega pooblastila vodenja investicij v javno železniško infrastrukturo zavezanec za dostop do informacij javnega značaja na podlagi 1. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ).
2. Tožeča stranka je zoper navedeno odločitev vložila tožbo, v kateri navaja, da je zavezanka le na podlagi 1a. člena ZDIJZ kot poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, ne pa tudi na podlagi 1. člena ZDIJZ kot pravna oseba javnega prava oziroma kot izvajalec javne službe. Sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo odpravi ter toženi stranki naloži povrnitev stroškov postopka.
3. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo opozorila, da tožeča stranka nima pravnega interesa za vložitev predmetne tožbe, saj je dne 31. 7. 2015 prosilki po elektronski pošti posredovala dokumente, kot ji je bilo naloženo z izpodbijanim delom odločbe. To pomeni, da je tožeča stranka pred vložitvijo tožbe ravnala v skladu z izpodbijano odločbo in jo v celoti izvršila, zato z vloženo tožbo ne more vplivati na spremembo svojega položaja, to je na dolžnost, da izpodbijane odločbe, če se z njo ne strinja, ne izvrši. Navaja, da mora pravni interes obstajati ves čas postopka, na njegov obstoj pa je sodišče dolžno paziti po uradni dolžnosti. Nato v nadaljevanju tožbe in v prvi pripravljalni vlogi podaja vsebinski odgovor na tožbene navedbe. Sodišču predlaga, naj tožbo zavrže oziroma podredno zavrne.
4. Prosilka je kot stranka z interesom v odgovoru na tožbo navedla, da tožeča stranka sama priznava, da je zavezanka za posredovanje informacij javnega značaja na podlagi 1a. člena ZDIJZ in jo očitno moti le obrazložitev izpodbijane odločitve, da je zavezanka tudi na podlagi 1. člena ZDIJZ, zaradi česar prosilka ne razume, zakaj tožeča stranka sploh toži. Tožbeni zahtevek je po njenem mnenju poleg tega tudi neutemeljen. Sodišču predlaga, naj tožbo zavrže oziroma zavrne.
5. Odgovor tožene stranke in odgovor stranke z interesom sta bila posredovana v vednost tožeči stranki, ki sodišču ni predložila nobene nadaljnje vloge in na odgovora vsebinsko ni odgovorila.

K I. točki izreka:

6. Tožba ni dovoljena.
7. Sodišče v upravnem sporu odloča o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v tožnikov pravni položaj, o zakonitosti drugih aktov pa le, če tako določa zakon (2. člen Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1). Iz tega izhaja, da mora vsak, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic in pravnih interesov s tožbo v upravnem sporu, za to izkazati pravni interes. Ta se kaže v tem, da bi morebitna ugoditev tožbi pomenila zanj izboljšanje pravnega položaja, ki ga brez vložene tožbe ne bi mogel doseči. Pravni interes mora obstajati ves čas postopka, na njegov obstoj pa je sodišče dolžno paziti po uradni dolžnosti.
8. Sodišče na podlagi listin upravnega spisa ugotavlja, da je tožeča stranka svojo obveznost, kot ji je bila dne 29. 7. 2015 naložena s 1. točko izreka izpodbijane odločbe, izpolnila dne 31. 7. 2015 s tem, ko je prosilki po elektronski pošti posredovala elektronski kopiji Sklepa Javne agencije za železniški promet št. 37560-10/2013 ZP 25 – 03205 z dne 25. 3. 2014 in Sklepa Javne agencije za železniški promet št. 37560-10/2013 ZP 59 – 03205 z dne 5. 5. 2014, kot je to razvidno iz kopije elektronskega sporočila, ki se nahaja v upravnem spisu. Tožena stranka v odgovoru na tožbo utemeljeno opozarja, da je tožeča stranka s tem izpodbijani del odločbe v celoti izvršila, zaradi česar tudi po presoji sodišča nima pravnega interesa za vloženo izpodbojno tožbo. Odločitev v upravnem sporu namreč na njen pravni položaj v konkretnem primeru ne more vplivati, saj je zahtevane podatke prosilki že posredovala, njen pravni položaj v zvezi s predmetnim sporom pa tako ne glede na izid postopka ne more biti spremenjen. Morebitna ugoditev tožbi, ki bi pomenila odpravo 1. točke izreka izpodbijane odločbe, s katero je bila tožeči stranki naložena obveznost posredovanja podatkov, bi bila brezpredmetna, saj je bila obveznost tožeče stranke izpolnjena s tem, ko so bili podatki prosilki razkriti, vrnitev v stanje pred izdajo izpodbijane odločbe pa po naravi stvari v primeru razkritja oziroma posredovanja zahtevanih informacij ni več mogoče. Tožeča stranka glede na navedeno za varstvo svojih pravic oziroma pravnih interesov v upravnem sporu ne izkazuje pravovarstvene potrebe.
9. Sodišče pri tem pripominja, da ima tožba, ki jo zaradi dostopa do informacij javnega značaja zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca vloži organ, kateremu je bilo naloženo razkritje informacij, skladno z določbo 10. člena Zakona o informacijskem pooblaščenču po ustaljeni sodni praksi suspenzivni učinek, tako da organu v primeru vložene tožbe zahtevanih podatkov ni treba razkriti, dokler ni odločeno o upravnem sporu. Tako je bil tudi v konkretnem primeru rok za posredovanje podatkov 31 dni od vročitve odločbe, rok za tožbo v upravnem sporu pa 30 dni od vročitve odločbe, tako da tožeča stranka prosilki ni

bila dolžna že na podlagi izdane odločbe tožene stranke posredovati elektronskih kopij sklepov Javne agencije za železniški promet, temveč bi to lahko storila šele po pravnomočnosti odločbe tožene stranke. Tožeča stranka je kljub temu že naslednji dan po vročitvi izpodbijane odločbe prosilki po elektronski pošti posredovala zahtevane podatke, zaradi česar za odločitev o tožbi, s katero se zavzema za odpravo te obveznosti, kot že obrazloženo, nima pravnega interesa.

10. Sodišče dodaja, da je seznanjeno s stališčem Ustavnega sodišča, po katerem pravilo, da mora sodišče odločati v okviru tožbenega predloga, ni ovira, da sodišče tožbi ugodi in zgolj ugotovi nezakonnost izpodbijanega akta, čeprav je tožnik sprva predlagal njegovo odpravo (odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije Up-51/13 z dne 21. 11. 2013, 9. točka obrazložitve). Vendar pa je v obravnavanem primeru bistveno, da je na pomanjkanje pravnega interesa zaradi razkritih podatkov izrecno opozorila tožena stranka v upravnem sporu ter primarno predlagala zavrženje tožbe, za vsebinsko neobravnano tožbo pa se je zavzemala tudi stranka z interesom, s čimer je bila tožeča stranka tekom postopka upravnega spora seznanjena, a v odgovor ni podala nobenih relevantnih trditev, s katerimi bi utemeljevala obstoj pravnega interesa za vsebinsko obravnano izpodbijane tožbene zahteve niti ni prilagodila tožbene zahteve na način, da bi zahtevala zgolj ugotovitev nezakonnosti izpodbijane odločbe v smislu 2. alineje prvega odstavka 33. člena ZUS-1.
11. Tudi iz sodne odločbe Vrhovnega sodišča RS v zadevi I Up 159/2016 z dne 20. 1. 2016 je mogoče izpeljati sklep, da ugotovitveni zahtevki ni vedno vsebovan v tožbeni zahtevi za odpravo izpodbijanega akta, da bi moral sodišče prve stopnje vselej že v primeru vložitve izpodbijne tožbe presojati, ali lahko odloči, kot da je bila vložena tudi ugotovitvena tožba (17. točka obrazložitve). Prav tako je v omenjeni sodbi Vrhovno sodišče navedlo, da ima tožnik po določbi 33. člena ZUS-1 možnost postavitve več zahtev, ves čas do odločitve sodišča prve stopnje pa lahko svojo tožbeno zahtevo spremeni in prilagodi morebitnim drugačnim okoliščinam, če s tem ne zahteva nekaj več od tistega, kar je v tožbi že zahteval in ne poseže v dele upravne odločbe, ki so že postali pravnomočni, ker s tožbo niso bili izpodbijani (22. in 23. točka obrazložitve). Sodišču zato tudi v konkretnem primeru ni bilo treba tožnika posebej pozivati, naj izkaže pravni interes za ugotovitveno tožbo, saj pomanjkanje trditev v tej luči ne pomeni formalne nepopolnosti tožbe.
12. Sodišče glede na navedeno ugotavlja, da tožeča stranka v okoliščinah konkretnega primera ni izkazala pravnega interesa za vsebinsko odločitev v tem upravnem sporu. Zaradi izrecnega opozorila tožene stranke in stranke z interesom na pomanjkanje pravnega interesa, v zvezi s katerim tožeča stranka v postopku ni

podala nobenih dodatnih trditev niti ni spremenila tožbenega zahtevka, njenega tožbenega zahtevka na odpravo izpodbijane odločbe tudi ni mogoče obravnavati kot ugotovitveni zahtevki. Sodišče je zato tožbo tožeče stranke na podlagi 6. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1 zavrglo.

K II. točki izreka:

13. Ker je sodišče tožbo zavrglo, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka (četrti odstavek 25. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

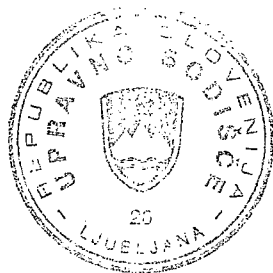
Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vložijo le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 12. oktober 2016

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: *Poch*